

Udskriftsdato: 8. januar 2026

AFG nr 9570 af 26/04/2016 (Gældende)

Bindende svar - Arbejdsplads, erhvervsmæssig befordring, fri bil

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 15-2988231

Bindende svar - Arbejdsplads, erhvervsmæssig befordring, fri bil

Parkeringspladser, hvor en tjenestebil blev afhentet/stillet blev ikke anset for arbejdsplads for spørgeren i relation til ligningslovens § 9 B. Der var derfor ikke tale om kørsel mellem arbejdspladser, når spørger kørte mellem arbejdsplads og parkeringsplads. Det forhold at en del af spørgers administrative arbejde blev udført i tjenestebilen medførte ikke, at bilen kunne anses for en arbejdsplads.

Skatterådsmøde 26. april 2016 - SKM2016. 239. SR

Spørgsmål

1. Kan en parkeringsplads, der ikke er offentlig, som arbejdsgiveren har reserveret og hvor spørger henter arbejdsgivers bil, anses som arbejdssted for arbejdstageren?
2. Kan en parkeringsplads, ved en arbejdsplads indenfor den offentlige virksomhed arbejdsgiveren tilhører, anses som arbejdssted for arbejdstageren, når spørger, som ansat ikke selv udfører arbejde på det kontor?
3. Kan en parkeringsplads ved en arbejdsplads tilknyttet en anden offentlig virksomhed anses som arbejdssted for spørger, hvis der er reserveret parkeringspladser til arbejdsgiveren?
4. Kan en tjenestebil betragtes som et arbejdssted for spørger, hvis hovedparten af arbejdstiden foregår i tjenestebilen?
5. Hvis der svares ja på spørgsmål 4, hvor meget af arbejdstiden skal der da være tale om?
6. Har de arbejdsforhold, som er beskrevet i spørgsmål 4, betydning for vurderingen af, om der er tale om erhvervsmæssig kørsel, herunder 60-dagesreglen?

Svar

1. Nej
2. Nej
3. Nej
4. Nej
5. Bortfalder
6. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er ansat hos en arbejdsgiver der har hovedsæde i København og har en række enhedskontorer rundt i Danmark. Spørger er tilknyttet enhedskontoret i x-by, og har også en hjemmearbejdsplads, hvor hun arbejder med diverse forberedelser og sagsbehandling.

Spørger arbejder på enheden i x-by mellem 1 og 5 dage om ugen. Den resterende tid arbejder spørger ude hos kunderne eller på sin hjemmearbejdsplads.

Spørger kører i dag i egen bil og bliver honoreret efter statens takster for erhvervsmæssig kørsel.

SKAT har tidligere afgivet et bindende svar, hvoraf fremgår, at en offentlig parkeringsplads ikke kan anses for et arbejdssted. Spørger ønsker nu svar i forhold til anden placering af tjenestebilen. Der er tale om en almindelig personbil.

Anmodningen drejer sig reelt om, om der skal ske beskatning af fri bil, i forbindelse med at en arbejdsgiver ønsker at stille tjenestebiler til rådighed for medarbejderne, hvis bilerne placeres på forskellige afhentningssteder, hvor de hentes/stilles af medarbejderne.

Det er i den forbindelse af afgørende betydning, om de steder bilerne placeres kan anses for et arbejdssted i relation til ligningslovens § 9 B.

Anses det sted bilen stilles og hentes af den pågældende medarbejder for et arbejdssted i relation til ligningslovens § 9 B, vil kørsel mellem afhentningssted og her spørgers arbejdssted ved enhedskontoret i x-by, være kørsel mellem arbejdssteder. Kørsel mellem arbejdssteder anses efter ligningslovens § 9 B for erhvervsmæssig kørsel og udløser derfor ikke beskatning af fri bil.

Anses afhentningsstedet derimod ikke for et arbejdssted, vil kørslen til spørgers arbejdssted ved enhedskontoret i x-by være privat kørsel, idet spørger som følge af det oplyste kørselsmønster, hvor der køres 1-5 dage om ugen fra bopælen til enhedskontoret, allerede har overskredet den såkaldte 60-dages regel. Sådan kørsel vil derfor medføre beskatning af fri bil.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørger har ikke givet udtryk for sin mening.

Spørgers høringssvar—Spørger har afgivet høringssvar med bemærkninger og refleksioner til synliggørelse af de udfordringer 60-dages reglen giver spørger og arbejdsgiveren.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Kan en parkeringsplads, der ikke er offentlig, som arbejdsgiveren har reserveret, og hvor spørger henter arbejdsgivers bil, anses som arbejdssted for spørger?

Lovgrundlag

Ligningsloven, lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015

§ 9 B. Følgende udgifter til befordring til og fra en arbejdsplads kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst:

- a) Befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder,
- b) befordring mellem arbejdspladser og
- c) befordring inden for samme arbejdsplads.

Stk. 2. Når der er forløbet 60 på hinanden følgende arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på en arbejdsplads som nævnt i stk. 1, litra a, påbegyndes en ny 60-dages-periode.

Stk. 3. Har den skattepligtige et kørselsmønster, der indebærer befordring til så mange forskellige arbejdspladser, at det ikke er sandsynligt, at der køres mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i mere end 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder, anses befordringen for erhvervsmæssig, jf. stk. 1. Told- og skatteforvaltningen kan dog give den skattepligtige skriftligt pålæg om med fremadrettet virkning i indtil 12 måneder ved kørselsregnskab at dokumentere, at der er tale om erhvervsmæssig befordring som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Befordringsgodtgørelse medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, som fastsættes af Skatterådet. Udbetaler arbejdsgiveren ikke hel eller delvis skattefri godtgørelse, kan fradrag for befordring foretages efter § 9 C. Uanset 2. pkt. kan lønmodtagere fradrage

befordringsudgifter som nævnt i stk. 1, hvis de i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter afholder udgifter til befordring, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang. Fradrag efter 3. pkt. er betinget af, at eventuelle befordringsgodtgørelser efter 1. pkt. medregnes ved indkomstopgørelsen.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på befordringsgodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser.

...

Stk. 4. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten. Bilens skattepligtige værdi beregnes dog mindst af 160.000 kr. Til den skattepligtige værdi medregnes et miljøtillæg. Miljøtillægget udgør den årlige afgift eksklusive udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg, der skal betales for bilen efter brændstofferbrugsafgiftsloven eller efter vægtafgiftsloven, med tillæg af 50 pct. For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst 3 år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til den oprindelige nyvognspris i indtil 36 måneder regnet fra og med den måned, hvori første indregistrering er foretaget, og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, og for tidligere hyrevogne, der anskaffes uden berigtigelse af registreringsafgift, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Ved værdiansættelsen af biler, der ikke indregistreres her i landet, og ved værdiansættelsen af biler, der er omfattet af registreringsafgiftslovens § 1, stk. 4, skal den værdi anvendes, som efter 5. og 6. pkt. ville blive lagt til grund ved værdiansættelsen af en tilsvarende bil, der er anskaffet her i landet og indregistreret her. Er bilen kun til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed. Hvis en bil, der af arbejdsgiveren mv. er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, benyttes privat, beskattes værdien af den private benyttelse i det pågældende år efter reglerne i 1.-7. pkt, medmindre der er betalt dagsafgift for privat benyttelse af bilen, jf. § 4 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Er dagsafgiften som nævnt i 7. pkt. betalt af arbejdsgiveren, skal den skattepligtige beskattes af værdien heraf, jf. stk. 3. Kørsel mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen eller i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder anses ved anvendelsen af reglerne i 9. pkt. ikke for privat kørsel for skattepligtige, der som led i kundeopsøgende arbejde fra hjemmet i øvrigt udelukkende kører erhvervsmæssigt. Den skattepligtige værdi efter 1.-9. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren mv. for råderetten, men nedsættes ikke med eventuelle beløb, der beskattes efter reglen i § 9 C, stk. 7. For biler omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. finder 1.-11. pkt. kun anvendelse, såfremt der skal betales tillægsafgift for privat anvendelse efter § 2 i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. For biler, der er indregistreret første gang den 2. juni 1998 eller tidligere finder 1.-11. pkt. ikke anvendelse på biler, hvor merværdiafgift vedrørende anskaffelsen er fradraget ifølge merværdiafgiftsloven § 37, stk. 1, § 38, stk. 1, eller § 41, fordi bilen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.

...

Praksis

Begrebet arbejdsplads i relation til ligningslovens § 9 B og 9 C er beskrevet i Den juridiske vejledning afsnit C. A. 4.3.3.1.2, og domstolene har fastslået, at der gælder det samme arbejdspladsbegreb, når man skal vurdere om en bil har været anvendt privat på en given strækning.

Den juridiske vejledning 2016-1 af C. A. 4.3.3.1.2 Arbejdsplads:

"Regel

Befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i LL § 9 C, stk. 1. Det er en forudsætning for fradraget, at der er tale om befordring til og fra en indtægtsgivende arbejdsplads. Se LL § 9, stk. 2.

Begrebet "arbejdsplads" er det samme i forhold til LL § 9 C og LL § 9 B.

Om "arbejdsplads" i forhold til uddannelse, LL § 31, se C. A. 5.4.

Definition

Som udgangspunkt er en arbejdsplads i forhold til LL § 9 B og LL § 9 C et sted, hvor der erhverves en indtægt. Alle former for arbejdspladser, der ikke også er den skattepligtiges bopæl, er omfattet. Ud over almindelige faste arbejdspladser omfatter begrebet også arbejdspladser, hvor der foregår fx kundebesøg, konferencer eller afhentning af post eller materialer.

Det skal således være tale om et konkret arbejdsmæssigt formål for tilstedeværelsen på en given arbejdsplads, for at der kan være tale om en arbejdsplads i relation til ligningslovens §§ 9 C og 9B.

Betingelser for arbejdet, at den skattepligtige overnatter uden for bopælen, fx på et hotel, anses befordring til hotellet som en del af befordringen til arbejdspladsen. Får hotellet karakter af et midlertidigt opholdssted på grund af flere overnatninger, omfattes kørsel mellem hotellet og arbejdspladsen af 60-dages-reglen i LL § 9 B, jf. afsnit C. A. 4.3.3.5.

I relation til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads anses et område som en arbejdsplads. Det gælder fx skove og lufthavnsområder.

Afgrænsningen betyder, at bopælen ikke kan anses som et arbejdssted i forhold til bestemmelserne i LL § 9 C og § 9 B. Se SKM2001. 427. VLR, hvor bopæl og arbejdsplads var sammenfaldende, og ejendommen kunne derfor ikke anses som arbejdssted i LL § 9 B forstand. Det samme resultat ses også af præmisserne til SKM2003. 336. HR.

Der findes dog efter praksis en særlig undtagelse for udgangspunktet om, at et hjem ikke samtidig kan betragtes som et arbejdssted. Den konkrete afgørelse er alene refereret ved skatteministeriets kommentar. Se SKM2005. 218. DEP. Sagen handlede om en døgnplejer, som fik udbetalt befordringsgodtgørelse efter statens høje sats for at transportere sig og et plejebarn fra hjemmet til og fra skole mv. Arbejdets karakter medførte, at befordringen skulle anses som erhvervsmæssig befordring "mellem arbejdspladser", hvorfor den var omfattet af LL § 9 B, stk. 3. Det var plejebarnets adfærdsmæssige forhold og pasningsbehov, der nødvendiggjorde, at døgnplejeren var sammen med barnet herunder også under transport til og fra skole. Under disse helt særlige forhold blev bilen dermed en rullende arbejdsplads for døgnplejeren, og det primære formål med døgnplejerens transport af barnet til og fra skole var udførelsen af plejearbejdet og ikke funktionen som chauffør.

..."

I SKM2009. 126. ØLR fastslår landsretten at det forhold, at der på bopælen var indrettet særligt kontor til brug for virksomheden, ikke medførte, at bopælen skulle anses som arbejdsplads i relation til ligningslovens § 16, stk. 4.

Erhvervsmæssig befordring er ifølge LL § 9B:

- Befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder
- Befordring mellem arbejdspladser
- Befordring inden for samme arbejdsplads.

Al anden befordring er privat befordring.

En midlertidig arbejdsplads er således defineret som en arbejdsplads, hvor den ansatte højst kører til 60 arbejdsdage inden for de foregående 12 måneder jf. LL § 9 B, stk. 1.

Der behøver ikke at være tale om 60 arbejdsdage i sammenhæng. Hvis der kun køres fra bopælen til arbejdspladsen enkelte dage igennem en periode, lægges arbejdsdagene sammen. Sammentællingen afbrydes kun, hvis man ikke har kørt mellem bopælen og arbejdspladsen i 60 sammenhængende arbejdsdage (cirka 3 måneder). Kørsel ud over den første kørsel til en arbejdsplads i dagens løb tæller ikke med i 60-dages-reglen.

Begrundelse

Det er SKATs opfattelse, at en parkeringsplads ikke er en arbejdsplads for spørger, da hun ikke udfører arbejde for arbejdsgiveren på stedet. Kørslen kan godt være erhvervsmæssig alligevel. Det er den, hvis den opfylder betingelserne i 60-dagesreglen, eller i en af de andre undtagelser vedrørende beskatning af fri bil i ligningslovens § 16, stk. 4.

Selve handlingen at hente den bil, som spørger skal anvende til at køre fra parkeringspladsen videre ud til arbejdssteder, kan ikke i sig selv anses for et arbejde udført for arbejdsgiveren. Det afgørende for en eventuel beskatning er, om bilen efterfølgende anvendes til erhvervsmæssig eller privat befordring.

Når parkeringspladsen ikke anses som et arbejdssted, er befordringen i den pågældende bil befordring på en del af strækningen mellem hjem og arbejde. Man må derfor se på, om den enkelte strækning er privat kørsel mellem hjem og arbejde, eller erhvervsmæssig kørsel. Det lægges til grund, at det i anmodningen er relevant at få afklaret 60-dagesreglens indflydelse på denne vurdering. Det er derfor ikke relevant her at vurdere befordringen ud fra de andre undtagelser for beskatning af fri bil fx reglerne om særlige køretøjer, tilkaldevagt, 25- ganges regel mv.

Det forhold, at spørger har en hjemmearbejdsplads, har ingen indflydelse på vurdering af 60-dagesreglen, idet befordring fra hjemmet til en arbejdsplads anses som befordring mellem hjem og arbejdsplads uanset, om der er en arbejdsplads på hjemadressen eller ej jf. ovenfor beskrevne afgørelse i SKM2009. 126. ØLR i relation til ligningslovens § 16, stk. 4 (fri bil) og tilsvarende vedrørende arbejdsstedsbegrebet i ligningslovens §§ 9 C og 9 B jf. SKM2001. 427. VLR, hvor bopæl og arbejdsplads var sammenfaldende, og ejendommen kunne derfor ikke anses som arbejdssted i LL § 9 B forstand. Det samme resultat ses også af præmisserne til SKM2003. 336. HR.

Befordring mellem parkeringspladsen og den første eller den sidste arbejdsplads på den pågældende dag er erhvervsmæssig, hvis hele befordringen mellem hjem og første eller sidste arbejdsplads er det, fordi befordringen ikke strider mod 60-dagesreglen som beskrevet ovenfor. Det er derfor relevant, at vurdere

den aktuelle befordring i forhold til hver enkelt arbejdsplads, for at kunne afgøre, om der er tale om erhvervsmæssig eller privat befordring.

Spørger kører mellem parkeringspladsen og den faste arbejdsplads 1 -5 dage om ugen og kører derfor efter 60 dage privat i bilen mellem hjem og arbejde på delstrækningen mellem parkeringspladsen og den faste arbejdsplads. Spørger bliver derved før eller siden skattepligtig efter reglerne om fri bil i ligningslovens § 16, stk. 4 på grund af denne kørsel, hvis det ikke allerede i forvejen er en fast arbejdsplads, fordi spørger tidligere med andre transportmidler har kørt mellem hjemmet og denne arbejdsplads.

Hvis spørger bliver beskattet af fri bil på grund af kørslen mellem hjem og arbejde, bliver det her konkret ikke afgørende at vurdere om den øvrige kørsel er i strid med 60-dagesreglen, fordi det ikke ændrer på størrelse af det hun beskattes af, uanset om disse kørsler er erhvervsmæssige eller privat befordring mellem hjem og arbejde.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Kan en parkeringsplads, ved en arbejdsplads indenfor den offentlige virksomhed arbejdsgiveren tilhører, anses som arbejdssted for spørger, når spørger, som ansat ikke selv udfører arbejde på det kontor?

Lovgrundlag

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1

Praksis

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1.

Begrundelse

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1. Det er SKATs opfattelse, at en parkeringsplads ikke i sig selv er en arbejdsplads for spørger, og da spørger ikke udfører arbejde for arbejdsgiveren på det pågældende kontor, begrundet det heller ikke, at der skulle være tale om en arbejdsplads. Hvis befordringen ikke er omfattet af en af undtagelserne for beskatning af fri bil, herunder 60-dagesreglen, er den privat, fordi det er en delstrækning mellem hjemmet og den arbejdsplads, spørger derefter kører hen til.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Nej".

Spørgsmål 3

Kan en parkeringsplads ved en arbejdsplads tilknyttet en anden offentlig virksomhed anses som arbejdssted for Spørger, hvis der er reserveret parkeringspladser til arbejdsgiveren?

Lovgrundlag

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1.

Praksis

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1.

Begrundelse

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1. Det er SKATs opfattelse, at en parkeringsplads ikke i sig selv er en arbejdsplads for spørger, og da spørger ikke udfører arbejde for arbejdsgiveren på det pågældende kontor, begrundet det heller ikke, at der skulle være tale om en arbejdsplads. Hvis befordringen ikke er omfattet af en af undtagelserne for beskatning af fri bil, herunder 60-dagesreglen, er den privat, fordi det er en delstrækning mellem hjemmet og den arbejdsplads, spørger derefter kører hen til.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Nej".

Spørgsmål 4

Kan en tjenestebil betragtes som et arbejdssted for spørger, hvis hovedparten af arbejdstiden foregår i tjenestebilen?

Lovgrundlag

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1.

Begrundelse

En bil, der anvendes til at befordre spørger på delstrækninger mellem hjem og arbejde, og mellem arbejdspladser, bliver efter SKATs opfattelse ikke til en arbejdsplads, fordi større eller mindre dele af det administrative arbejde udføres i bilen i stedet for på et kontor. Bilen er for spørger et befordringsmiddel, der skal vurderes efter reglerne herom.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Nej".

Spørgsmål 5

Hvis der svares ja på spørgsmål 4, hvor meget af arbejdstiden skal der da være tale om?

Begrundelse

Bortfalder som følge af svaret på spørgsmål 4.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Bortfalder".

Spørgsmål 6

Har de arbejdsforhold, som er beskrevet i spørgsmål 4, betydning for vurderingen af, om der er tale om erhvervsmæssig kørsel, herunder 60-dagesreglen?

Lovgrundlag

Se ovenfor under indstillingen vedrørende spørgsmål 1.

Begrundelse

Det er uden betydning for vurderingen af om spørger har kørt erhvervsmæssigt eller ej, om hun har udført arbejde i den pågældende bil, da bilen ikke kan anses for at være en arbejdsplads i relation til 60-dagesreglen, se besvarelsen af spørgsmål 1 og 4.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 6 besvares med "Nej".

SKATs bemærkninger til høringssvaret SKAT fastholder sin indstilling, da høringssvaret ikke giver anledning til at ændre indstilling efter de gældende regler, men spørger giver udtryk for et ønske om at gældende regler ændres.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.